

- 4) pouczenie o skutkach niedopełnienia obowiązku świadczeń (§ 14f ust. 2).
3. Wysokość obowiązkowych świadczeń (ust. 2 pkt 1) nie może przekraczać:
1) przy drenowaniu	250 zł,
2) w pozostałych przypadkach	120 zł
- licząc na 1 ha meliorowanych gruntów przy uwzględnieniu cen i taryf określonych w § 5 ust. 1.
4. Biuro gromadzkiej rady narodowej, ustalając wysokość obowiązkowych świadczeń, powinno wziąć pod uwagę stan gospodarstwa rolnego zainteresowanego właściciela gruntu, ilość osób zdolnych do pracy w tym gospodarstwie, a w przypadku świadczenia usług transportowych — ilość i rodzaj pojazdów, jakimi zainteresowani dysponują.
5. Termin wykonania świadczeń należy określić w porozumieniu z kierownictwem budowy, przy czym termin ten nie może przypadać w okresie szczególnego nasilenia prac polowych, jak siewy, zniwa i wykopki.
6. W wezwaniu do świadczeń skierowanym do spółki wodnej biuro gromadzkiej rady narodowej określa rodzaj świadczeń, ogólną ich wartość oraz termin wykonania z pouczeniem, że zarząd spółki we własnym zakresie powinien wyznaczyć zobowiązanych do świadczenia robót, materiałów lub usług transportowych.
7. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wykonania świadczeń.
- § 14e. 1. Obowiązek bezpośredniego świadczenia robót nie dotyczy:
- 1) młodocianych w wieku do lat 18 oraz kobiet,
 - 2) inwalidów bez względu na wiek oraz mężczyzn w wieku powyżej lat 60.
2. Biuro gromadzkiej rady narodowej w przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia bądź inną ważną przyczyną może zwolnić od obowiązku bezpośredniego świadczenia robocizny także i inne osoby, jak również w przypadkach uzasadnionych zwolnić od obowiązku świadczenia usług transportowych.
3. Zwolnienia wymienione w ust. 2 wydaje biuro gromadzkiej rady narodowej po zaopiniowaniu przez komisję rolnictwa i zaopatrzenia ludności gromadzkiej rady narodowej.
- § 14f. 1. Wykonawca robót (kierownik budowy), po upływie okresu wyznaczonego na wykonanie świadczeń, obowiązany jest zawiadomić biuro gromadzkiej rady narodowej, kto i w jakim zakresie nie wykonał obowiązkowych świadczeń.
2. Spółki wodne oraz zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną, którzy w czasie ustalonym przez biuro gromadzkiej rady narodowej nie wykonali świadczeń bez uzasadnionego usprawiedliwienia, obowiązani są uiścić opłaty melioracyjne w terminie do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym roboty zostały ukończone. Jeżeli jednak roboty ukończone zostały w listopadzie lub grudniu danego roku kalendarzowego, opłata powinna być uiszczona w terminie do dnia 30 października roku następnego, a w przypadku rozłożenia opłat melioracyjnych na raty (§ 10 ust. 1) okres spłaty całości należnych od nich opłat nie może przekraczać połowy okresów wymienionych w § 10 ust. 1 pkt 2 licząc od daty ukończenia robót.
3. Rozliczenia z tytułu wykonania obowiązkowych świadczeń odbywają się stosownie do przepisów § 3 ust. 2 pkt 5 i ust. 5 pkt 3, § 4 ust. 3, § 5 ust. 1 i 5 oraz § 6 ust. 3.
- § 14g. Przepisy rozporządzenia dotyczące biur gromadzkiej rady narodowych stosuje się odpowiednio do właściwych do spraw rolnych organów prezydentów miejskich (dzielnicowych) rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.
- 13) użyte w rozporządzeniu określenie „renowacja” zastępuje się określeniem „odbudowa”.
- § 2. Przepisu § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1962 r. Nr 31, poz. 149) w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się do świadczeń wykonanych przed dniem 1 stycznia 1964 r.; wartość tych świadczeń ustala się według przepisów dotychczasowych.
- § 3. Minister Rolnictwa ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.
- § 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.
- § 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

314

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1963 r.

w sprawie ustalenia wykazów chorób zakaźnych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz następujących chorób zakaźnych, których zwalczanie normują przepisy ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych:

- 1) błonica (diphtheria),
- 2) brucelcza (brucellosis),
- 3) biegunka noworodków (diarrhoea neonatorum) oraz zapalenie żołądkowo-jelitowe i zapalenie jelita grubego u dzieci w wieku od 4 tygodni do 2 lat (gastroenteritis et colitis infantum),
- 4) cholera (cholera),
- 5) czerwotka bakteryjna i pelzakowica (dysenteria et amoebiasis),
- 6) dżuma (pestitis),
- 7) dur brzuszny (typhus abdominalis),
- 8) dury rzekome (paratyphus) i inne salmonelozy (salmonellosis),
- 9) dur plamisty (typhus exanthematicus) i inne riketsjozy (rickettsioses),
- 10) grypa (influenza),
- 11) gorączka powrotna (febris recurrens),
- 12) grzybica woszczynowa (favus), strzygąca (trichophytiasis), drobnozarodnikowa (microsporiasis),
- 13) jaglica (trachoma),
- 14) krztusiec (pertussis),
- 15) listerioza (listeriosis),
- 16) nagminne zapalenie mózgu (encephalitis epidemica), wiosenno-letnie kleszczowe zapalenie mózgu i inne postacie zapalenia mózgu,
- 17) nagminne porażenie dziecięce (poliomyelitis s. morbus Heine-Medini),
- 18) nagminne zapalenie przyuszniczy (parotitis epidemica),
- 19) nosacizna (malleus),
- 20) odra (morbilli),
- 21) ospa naturalna (variola vera),
- 22) ospa wietrzna (varicella),
- 23) papuzia choroba (psittacosis) i inne ornitozy,
- 24) paciorkowcowe zapalenie gardła (angina streptococcica),
- 25) płonica (scarlatina),
- 26) pryszczycza (aphthae epizooticae),
- 27) róża (erysipelas),
- 28) różycza (erysipelcidum),
- 29) różyczka (rubeola),
- 30) świerzb (scabies),
- 31) tasiemczyce (taeniasis) i inne choroby wywoływane przez larwy tasiemców (cysticercosis, echinococcosis),
- 32) tężec (tetanus),
- 33) toksoplazmoza (toxoplasmosis),
- 34) tularemia (tularemia),
- 35) twardziel (rhinoscleroma),
- 36) trąd (lepra),
- 37) wąglik (anthrax),
- 38) włośnica (trichinosis),
- 39) wścieklizna (rabies) bądź pokąsanie osób przez zwierzęta podejrzane o wściekliznę lub zanieczyszczenie śliną tych zwierząt,
- 40) zakaźne zapalenie wątroby na tle wirusowym, nagminne i wszczepione (hepatitis epidemica et hepatitis serosa s. inoculata),
- 41) zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych bakteryjne i wirusowe (meningitis cerebrospinalis),
- 42) zatrucie i zakażenie pokarmowe (intoxicatio et infectio alimentaris),
- 43) zimnica pierwotna lub nawrotowa (malaria),
- 44) żółtaczkę zakaźną krętkową (leptospirosis icterohaemorrhagica) i inne zakażenia krętkowe (leptospiroses),
- 45) żółta gorączka (febris flava).

§ 2. Przymusową hospitalizację stosuje się do osób podejrzanych oraz chorych na następujące choroby zakaźne:

- 1) biegunkę noworodków oraz cięższe postacie zapalenia żołądkowo-jelitowego i zapalenie jelita grubego u dzieci w wieku od 4 tygodni do 2 lat,

- 2) błonicę,
- 3) cholere,
- 4) dur brzuszny,
- 5) dury rzekome,
- 6) dur plamisty,
- 7) dżumę,
- 8) gorączkę powrotną,
- 9) nagminne zapalenie mózgu, wiosenno-letnie kleszczowe zapalenie mózgu i inne postacie zapalenia mózgu,
- 10) nosaciznę,
- 11) nagminne porażenie dziecięce,
- 12) ospę naturalną,
- 13) papuzią chorobę i inne ornitozy,
- 14) tężec,
- 15) wąglik,
- 16) wściekliznę,
- 17) zakaźne zapalenie wątroby na tle wirusowym nagminne i wszczepione,
- 18) zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych bakteryjne i wirusowe,
- 19) zimnicę pierwotną i nawrotową,
- 20) żółtaczkę zakaźną krętkową i inne zakażenia krętkowe,
- 21) zatrucie pokarmowe jadem kiełbasianym.

§ 3.1. Przymusowe leczenie w zakładach opieki zdrowotnej otwartej stosuje się do osób chorych na następujące choroby zakaźne:

- 1) brucelozę,
- 2) czerwonkę bakteryjną i pelzakowice, w postaci ostrej lub przewlekłej,
- 3) grzybicę woszczynową strzygącą i drobnozarodnikową,
- 4) jaglicę,
- 5) płonice,
- 6) tasiemczyce i inne choroby wywoływane przez larwy tasiemców,
- 7) tularemie,
- 8) twardziel.

2. W przypadkach, gdy wymagają tego względy epidemiologiczne lub kliniczne, powiatowy (miejski, dzielnicowy) lub portowy inspektor sanitarny może nakazać przymusową hospitalizację osoby chorej na chorobę określoną w ust. 1.

§ 4. 1. Przymusową izolację w specjalnym zakładzie do tego przeznaczonym stosuje się do osób podejrzanych o choroby określone w § 2 do czasu ustalenia rozpoznania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób podejrzanych o zakażenie dżumą, cholere lub ospą naturalną.

3. Okres przymusowej izolacji wynosi, licząc od ostatniej styczności osoby podejrzanej o zakażenie z zarazkami wywołującymi:

- 1) dżumę — 6 dni,
- 2) cholere — 5 dni,
- 3) ospę naturalną — 14 dni.

4. W przypadkach, gdy wymagają tego ważne względy epidemiologiczne, Główny Inspektor Sanitarny może przedłużyć czas izolacji określony w ust. 3.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz